

Vicent Torrent remena antics racons i cançons

El músic grava disc nou i el presenta l'11 de desembre al teatre Principal de València

Vicent Torrent | Juan Miguel Morales

Agafeu bolis i agendes. El proper 11 de desembre, al teatre Principal de València, **Vicent Torrent** presentarà *Racons i cançons*, un disc i un espectacle en clau intimista en què repassarà a través de cançons inèdites la seva extensa trajectòria, vinculada a la música popular valenciana.

Racons i cançons es presenta com un espectacle on **Vicent Torrent** repassa la història de la seva vida i la seva relació amb la música popular, a través de cançons diverses -dels sentiments quotidians a la crítica política i social-, escrites en paral·lel a la seva trajectòria amb **Al Tall**, però també abans de la formació de l'emblemàtic grup i després de la seva dissolució. Són cançons que fins ara només havien sonat entre amics, a guitarra i veu, i que ara agafaran un nou gruix instrumental. L'acompanyaran a l'escenari els mateixos músics que l'han acompanyat a l'estudi: **Néstor Mont** (guitarra), **Jordi Pastor** (acordions, violí i viola), **Joan Codina** (contrabaix), **Tóbal Rentero** (llaüt, bandúrria i dolçaina) i **Robert Barraca** (percussió).

Vicent Torrent va néixer a Torrent el 1945. A finals dels anys seixanta i principis dels setanta va formar part de l'**Equip València-Folk**, un col·lectiu de música popular format en la línia del **Grup de Folk** de Barcelona. El 1975, formaria amb altres músics de pes un grup que esdevindria cabdal en la història de la música popular al País Valencià i també a tot el conjunt dels Països Catalans: **Al Tall**. El grup, que ha deixat un munt d'himnes i àlbums de referència, es va dissoldre el 2013. En paral·lel, **Torrent** ha reunit les seves dues vocacions, la música i l'ensenyament, en

projectes divulgatius importants com els Tallers de Música Popular, la Fonoteca de Materials o el llibre *La música popular*, on teoritza el procés que ha seguit amb **Al Tall**: l'ús de formes populars valencianes per parlar de la societat actual i el seu encaix i enriquiment amb el seu entorn mediterrani. També va publicar un gran disc en solitari, *Rosa perduda* (Difusió Mediterrània, 1992), que amaga joies com "Coloma bruna". Enguany ha rebut el Premi Enderrock d'Honor juntament amb el català **Jaume Arnella** i el mallorquí **Biel Majoral**.

Jaume Arnella, Vicent Torrent i Biel Majoral Foto: Juan Miguel Morales

"Tot això ha estat una cosa gratuïta -explica **Torrent**- en el sentit que ha sorgit sense cap pretensió, ha estat una proposta per remenar els calaixos i recuperar cançons que tenia fetes, en bona part de fa molt de temps. Algunes tenen moltíssims anys, són del 1968 i 1969, quan anàvem amb l'**Equip València-Folk**, i n'hi ha també una de recent. Les músiques són totes pròpies i entre les lletres hi ha una adaptació de **Bertolt Brecht** feta per **Francesc Parcerisas**, poemes de **Joan de Timoneda**, **Ausiàs March**, **Valeri Fuster**... i un encàrrec que em va fer **Titot** per musicar el trobador **Guillem de Berguedà**. En general són cançons que no encaixaven en els projectes que tenia en cada moment: racons i coses que tenia als calaixos, i que ara he pogut gravar. N'estic molt content, per mi ha estat com un regal".